

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Nyílttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor és Dező Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Rudolf halála.

Az összes magyar sajtó még mindig és kizárólagosan azon, következményeiben beláthatatlan szerencsétlenségről beszél, mely a monarchiát, s különösen hazánkat Rudolf trónörökös gyászos halálával érte.

Az orvosok a boncjegyzőkönyvben azt igyekeznek bebizonyítani, hogy a trónörökös elmezavarban követte el az öngyilkosságot; azonban a trónörökös életének utolsó napjaiban semmi olyast nem tett, mi arra mutatna, hogy rajta az elmezavarnak csak legkisebb jelei is látszottak volna. Tettei, rendelkezései, melyeket az utolsó óráig végzett, mind ellenkezőjét bizonyítják a boncjegyzőkönyv állításainak, illetve az agytekercek fekvésének állásából levont orvosi következtetéseknek.

Hogy történt e borzasztó szerencsétlenség? Mi vihette a trónörökösöt e végzetes tetteire? az megfoghatatlan, véges emberi elmével az okot kifürkészni, megállapítani nem lehet.

Hanem hogy halála véghetetlen szerencsétlenség hazánkra, az bizonyos; mert nagy igazat mond egyik tekintélyes magyar lap, midőn a trónörökös végzetes halála folytán a magyar nemzetben támadt aggságoskodásra reflektálva, a következőleg indokolja azt.

Azt mondja, hogy az uralkodó család tagjait, a trónörökösöt kivéve, csak katonának nevelik. Fő, hogy a család tagjai jó katonák legyenek.

Kivételt csak a trónörökös képez. Ennek ismernie kell nemzetét, mely felett egykor uralkodni fog, annak történelmét, alkotmányát, jellemét, eszményeit kell, hogy tanulja megérteni nyelvét s érzelmeit, nehogy olyan idegen maradjon közte, ki csak hódolatára tarthat igényt, nem szeretetére. Ily szellemben nevelik a királyfit, mindezért nevelése nemcsak katonai, de politikai is. A jog, a közgazgatás, a nemzetközi viszonyok nem maradhatnak ismeretlenek előtte, hogy tudjon uralkodni.

A királyi ház egyéb tagjainál a politikai tanulmányok mellékeseznek tartatnak, nem is szeretik az udvaroknál, ha politikával foglalkoznak, mert ez bizonyos körülmények közt veszedelmessé válhatik. Ugyanazért nem is nevelik őket kormányzásra.

Megtörténik azonban néha, hogy a trónörökös halála következtében oly herceg válik várományossá, kinek nevelésénél az ily eset nem vétethetett tekintetbe, a mint ezt néhány év előtt Oroszországban láttuk, minek következtése legjobb esetben is bizonytalanság a kormányban s azon szívélyes viszonyoknak la-

zulása, mely a nemzetet a trónörököshöz fűzte. A kit ismertünk és szerettünk, az nincs többé, a ki helyébe lép, az nem ismer bennünket, mi sem ismerjük, tehát még nem szerethetjük.

Ily válságos helyzetbe sodor bennünket is azon végzetes csapás, mely szeretett trónörökösünktől megfosztott. Ismerjük s hódolunk alaptörvényünknek, a pragmatika szankciónak, mely az örökösödést megállapítja, de azok, kik most hivatvák egykor Szent István koronáját viselni, eddig oly szorosan ragaszkodtak azon kötelességökhöz, mely magasztos állásukkal járt, hogy népszerűséget soha sem kerestek, nem is léptek előtérbe, s a nemzet előtt annyira ismeretlenek, hogy azt sem tudjuk, meg fognak-e érteni bennünket, szeretik-e nemzetünket?

Mindaddig, míg a trónörökös élt, bátran néztünk a jövő elébe. Ismertük fenkölt szellemét, tudományos műveltségét, és azon szeretetet, melylyel hazánk iránt viseltetett. S így tudtuk, hogy a szeretetfolytonosság a fejedelem és nemzet közt meg nem szakad, ha majd egykor ő fog trónra lépni. De ő nincs többé!

Nem kételkedünk ugyan a korona mostani várományosainál sem tehetségükről, sem jóakarataukról, sem szeretetükről, mely a monarchia mindkét államára egyformán kiterjed, de nem ismerjük őket közelebbről, ne értsék tehát félre azon aggodalmakat, melyek mély gyászunkba vegyülnek.

S különösen nem lehet, nem szabad félreérteni a magyar nemzet kesergését és aggályát; mert hajh! sokat szenvedett e nemzet a miatt; mert őt meg nem értő, jogait nem tisztelő uralkodói voltak.

Hál' Istennek, ma nem így van, s Rudolfban bízunk, hogy az ő uralma alatt csak javulni fog a nemzet helyzete; de a mi már volt, az ismét lehet.

A történelem az ismétlődések láncolata. Pedig e nemzet megbűnhötte már a multat s jövendő!

Az öngyilkos királyfi.

Rudolf trónörökös utolsó napjairól világga bocsátott különféle hírekkel szemben, egy magas állású s előkelő egyéniség a következőket írja a Neue Freie Presse-ben:

Való igaz, hogy a trónörökös szüleinek két levelet írt és Szögyény osztályfőnöknek, kit a trónörökös hagyatéka rendezésével megbízott, jutott a súlyos feladat, a leveleket a címzetek kezébe juttatni. Szögyényt azonban annyira megrázta az eset, hogy ehhez Sylva-Tarouca grófnő közvetítését kérte. A trónörökös Szögyényhez is intézett egy levelet, melyben megkereste, hogy vegye át hagyatéka rendezését, mi célból írásztala két kulcsát is megküldötte neki. Ez a levél — és nem a végrendelet — azzal

végződik, hogy üdvözlje a trónörökös nevében utóljára barátait és e szavakkal záródik:

„Isten áldja meg a mi drága magyar hazánkat!”

A trónörökös az utóbbi években sűrűn alkalmazta levelei végén e fordulatot, és pedig célzatosan, mert bizonyos oldalról azt imputálták neki, hogy a magyar állam iránt nem viseltetik oly rokonszenvvel, mint az osztrák iránt. Ezt a gyanúsítást alapjában akarta kiirtani. (Hogy azonban ezt épen most, utolsó levelében, mintegy szíve utolsó megnyilatkozásaként írta, annak mélyebb, szebb, bensőbb értelmének kell lenni, mint egy közönséges stylfordulat chablonjának szokott lenni.)

A trónörökös végrendelete kiterjed környezete minden egyes tagjára és oly részletek benne az intézkedések, hogy minden egyes, általa használt tárgyról megemlíti, kinek adassék. Azt az óhaját is kifejezi, hogy leánykája, a kis Erzsébet, minden körülmények között az ő szülei közelében maradjon. Mind ez intézkedések, melyek minuciózis részletekig mennek, arra engednek következtetni, hogy Rudolf trónörökös már nagyon régen készült az öngyilkosságra, és csak most ismerik fel ama szavak borzasztó jelentőségét, miket utolsó budapesti tartózkodása alatt gyakran hangoztatott. Többször mondta: „Majd meglátják, nem érem én ezt meg” vagy, „Ugy sem élek sokáig.”

Ősz elején Károlyi István grófot megbízta a trónörökös, hogy Benczur tanárnál rendelje meg életnagyságban arcképét, mely őt tábornoki egyenruhában ábrázolja, és legyen rajta, hogy a kép december közepéig okvetlenül elkészüljön. A kép elkészült és karácsony reggelén egy levél kíséretében elhozták gróf Károlyi István budapesti palotájába, mert a képet a trónörökös neki szánta karácsonyi ajándéknak. A trónörökös sajátkezűleg írt rövid levele melancholikus hangulatot árukt el. Arra kéri a grófot, fogadja el ajándékul az arcképet. „Ha megnézi” hangzott a levél végezetül, „gondoljon az ön hű Rudolfjára.” A kép, mely ez idő szerint gr. Károlyi István dolgozó szobáját díszíti, a trónörökös legjobb arcképe. Életnagyságban ábrázolja, tábornoki egyenruhában, és egyike azon frappans, erőteljes férfi-arcképeknek, melyek a mester Benczur egyik specialitását képezik.

Az utolsó sürgőnyt gróf Károlyi István január 29-én kapta a trónörökösötől, melyben felkérte, hogy egy, már korábban tervezett beszélgetésre utazzék Bécsbe. Ugyan e sürgönyben köszönetét fejezi ki a trónörökös Károlyi grófnak, hogy a véderőjavaslat fölötti szavazás eredményét táviratilag tudatta vele.

* * *

A trónörökös temetésének szertartását a főudvarmesteri hivatal a következőleg állapította meg:

Kedden délután 4 órakor megy végbe a temetés. A koporsót a komornyikok a lakájok segítségével felemelik a ravatalról s még egyszeri beszentelés végett a halottas kocsihoz viszik. Két udvari fullajtár, egy karsegéd a feszülettel, az udvari kápolna egyházfiai az incensummal és aspergas-szal, két segédülő udvari káplán, az udvari plébános, végre egy kamarai fullajtár a koporsó előtt; a koporsó után a főudvarmester, az elhunyt szárnysegéde és parancs-örtisztje. Nyolc apród fáklyával, hat arciére és hat magyar testőr, nyolc trabant-testőr és nyolc testőrlóvas a koporsót kísérik.

A koporsót ekkor a kocsira teszik s a gyászmenet megindul a harangok zugása közt. A menetet egy szakasz lovasság nyitja meg, ezt követi egy udvari lovász lovon, egy kétfogatu udvari kocs egy kamara-fullajtárral, egy kétfogatu, négy üléses kocs a komornyikokkal, egy század lovasság, egy udvari lovász lovon, egy udvari fullajtár lovon, egy hatfogatu udvari kocs, az elhunyt főudvarmesterévei, mindegyik kocs-bakon két lakájjal, a lakájok páronként, két udvari fullajtár, a hatfogatu fekete, hat paripa által vont gyászkocsi a koporsóval; mindkét oldalán négy lakáj és 4 apród égő fáklyával, hat arciére testőr jobbról, hat magyar testőr balról, kívül pedig nyolc trabant-testőr jobbról és nyolc testőrlovas balról; egy század gyalogság, egy század lovasság zárja be a menetet.

A kapucinusok temploma belülről feketével lesz borítva, ép úgy a padok és a padló is. Arra a jelentésre, hogy a legmagasabb holttest közeledik, a már jelenlévő legeslegmagasabb és legmagasabb uraságok a templomba mennek s elfoglalják kijelölt helyeiket. A cs. kir. udvartartás és az összes meghívott vendégek már előbb összegyűlnek. A mint a halottas kocs megérkezett a kapucinusok templomának főkapuja elé, a koporsót leemelik s a szertartást végző lelkész a papság élén fogadja, melynek sora után a koporsót beviszik a templomba s az ott már felállított égő gyertyákkal körülvevő ravatalra teszik. Az elhunyt főudvarmestere, szarnysegéde és parancsértisztje követik a ravatalig s aztán a szamukra készített imázsamolyhoz mennek. Erre következik az ünnepélyes beszterelés, mire az udvari énekkar a Liberát énekl. Erre a koporsót felemelik és faklyakiséret és gyászimák mondása mellett a sirboltba viszik. Elöl megy a pontifikáló lelkész a segédülő papsággal. A koporsót követik; a főudvarmester a pálcával, az elhunyt főudvarmestere, szarnysegéde és parancsértisztje. A testőrök, apródok stb. a templomban maradnak. Lenn a sirboltban ismét beszterelik a koporsót.

Az imák befejezése után az első főudvarmester a kapucinus atyák guardianájának átadja a legmagasabb holttestet és őrzetébe ajánlja, átadja neki a koporsó kulcsát; mire mindnyájan visszatérnek a templomba.

* * *

Stefánia, az özvegy trónörökösne, hír szerint a temetés után Belgiumba megy szüleihöz, állandóan ott is fog tartózkodni s nem költözik vissza Bécsbe.

* * *

Franciaországban szintén mély részvétet keltett Rudolf trónörökös halála s a párisi sajtó szinte versenyez a legrokonszenvesebb nyilatkozatokkal. Így például a „Justice” ezt írja: „Szomorú találkozás a véletlennek! A császárság híveinek törekvései mindenféle zavarokat okoznak Franciaországban s hazánk barátai oly pillanatban pusztulnak el, a melyben mi belsőleg a legnagyobb szenvedéseken megyünk keresztül. A végzet-e ez, a mely ellenünk dühöng? Vagy a külső ellenség, a mely folyvást leselkedik ránk, üldöz bennünket és győzedelmeskedik felettünk? Bármint legyen is, Ferenc József fiának a halála nagy szerencsétlenség Franciaországra.” A Lanterne így ír: „Rudolf trónörökös egy hatulról jövő golyó ölte meg! (Itt a boldogultnak egy vissza nem adható nyilatkozata következik.) Mint Katkow és Skobelew, úgy Rudolf trónörökös is, a ki Németországnak ellensége volt, titokteljes módon mult ki.”

Helyi és megyei hírek.

— **Rudolf trónörökös** temetése ma, febr. 5-én délután 4 órakor lesz Bécsben. — A szentesi reform. egyház ma délután 3 órakor a trónörökös halála felett gyász istenítiszteletet tart. A gyász istenítiszteletéről az egyház elnöksége a következő sorokban értesíti a városban levő egyes hivatalokat: „Néhál áldott emlékü Rudolf császári és királyi főherceg s Magyarország trónörököse ő fenségeinek ez évi január 30-án történt gyászos elhunytával hazánk, nemzetünk gyászt öltött fel. E gyászt a szentesi ev. reform. egyház összes tagjai szívókból s lelkőkből viselik. Istennek örök jósága és kegyelme teheti egyedül, hogy e gyászszal jelzett csapásnak fájdalma enyhülést nyerjen.

Kérnünk kell tehát az örökké élő kegyelmes atyát, hogy a gyászoló uralkodó felségnek s családjával együtt gyászoló nemzetünknek küldjön ő szent felsége bölcs rendeletein megnyugvást, vigasztalást és reménységet.

Ily célból a szentesi ev. reform. vallásu egyház templomában folyó hó 5-én délután 3 órakor gyász istenítisztelet fog tartatni.

E mély nemzeti gyász alkalmából a mai napon az iskolák és hivatalok zárva vannak. — A szentesi róm. kath. egyház a gyászmisét a püspöki rendelet vétele után fogja megtartani.

— **A városi kaszinó** f. hó 3-án tartá meg tisztújító közgyűlését, mely alkalommal a tisztikar és választmány a következőkép alakítottatott meg: Elnök lett Kiss Zsigmond, választm. elnök: Zolnay Károly, jegyző: Dr. Mátéffy Ferenc, ügyész: Dr. Csátó Zsigmond, pénztáros: Garay Imre, könyvtárnok: Szabó Lajos, gondnok: Plesznik Antal. Választmányi tagok lettek: Kristó Nagy István, Bányai József, Pólya Ferenc, Fekete Márton, Dr. Pollák Sándor, Dósa Béla, Nagy Ferenc, Zsoldos Ferenc, Dr. Percel János.

— **Az önálló szabó iparosok** f. hó 16-ára tervezett táncmulatsága, — tekintettel az iparos ifjusági egyesület által ugyan e napon tombolajátékkal egybekötve rendezendő táncvigalomra, f. hó 25-én (hétfőn) tartatik meg a 48-as népkör helyiségében, és pedig — igen helyesen — vacsorával egybekötve. — Belépti díj személyenként: férfi 1 frt, nő 80 kr., ami, ha tekintetbe vesszük, hogy ezen összegért ki-ki jól ehet és ihat s ráadásul reggelig mulathat, felette csekély.

— **A szentesi ref. egyház** főgondnoki állásának, 15 presbyteri és 42 egyházközségi tag állásának betöltése iránt a szavazás f. hó 3-án megkezdett. Eddig 250 szavazat adatott be. — A szavazás f. hó 6-án délután 5 órakor ér véget. — A választás ellen — mint halljuk — a választásra vonatkozó inkorrekt intézkedés miatt, több száz aláírással ellátott felebbezés fog beadatni. Valóban, ezt el lehetett volna küldni, ha az elnökség és egyháztanács több gondot és figyelmet fordít az egyházközségi tagok választási jogának szabad gyakorolhatására.

— **Hurokra került szerelmespár.** Orosz Annát, kiről egyik közelebbi számunkban azt írtuk volt, hogy Vas Mihálytól 24 órai boldog házasság után megszökött, — a kisújszállási csendőrség, lovagijával: Szerencse Antallal együtt elfogta, s Szentesre kísérte. A Vastól ellopott 55 frt.

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

A Bodrogi familiai

— Beszély a népeletből. — 15. közl.
Irta: ZOMBORY GYULA.

Trommel ment el a kapu előtt. Bodrogi a kapott eszméktől felfrissülve, ugrott fel helyéről s behívta a borbélyt.

Furuglyásné látva, hogy szavai az ohajtott hatást megtevék, elbucszott. Betette a hozott becsináltat a szobába s elment.

Bodrogi egyedül maradt a borbélyllyal. Elmondta neki szándékát s kieszközölt tőle egy írást, melyben Trommel nem csak életben lételet adja értesül, de Lacit minden további büntetés és kereset alól felmenteni kérte.

Mikor Bodrogi az összehajtott iratot zsebre tette, úgy érezte, mintha lelke egy, eddig ismeretlen tehertől szabadult volna meg.

Hogy ő neki ez eszébe nem jutott! — gondoló magában s kalapot téve fejére, a faluházához indult.

Háza előtt a kisbíróval találkozott.

— Gazduramat keresem, — mondá az. Bíró uram izeni kelmednek, engedné át az udvarát a tens főbíró urnak, valami vizsgálódás lesz tartva mai napon a községben, alkalmasabb, tagas helyet a kelmed portájánál nem kaphatnak ő kegyelmük.

— Miféle vizsgálódás lesz az? — kérdé.

— A Vajda Laci pajában — felelt a kisbíró.

E szavak hallatára valami szokatlan melegség érte Bodrogi szívét s Isten ujját látva a dolgok illyképpen találkozásában, kész örömmel adta beleegyezését udvara használatához.

Mikor a község szolgálja a hirrel elment, Bodrogi is visszament udvarára, hogy ott rendet csináljon.

Nyomban utána Deli Manci lépett be a kis kapun.

— Adjon Isten jó napot Bodrogi uram! Jaj de szeretem, hogy itthon találok, — köszönt be a menyecske.

— Mi jó hozott udvaromba? — kérdé Bodrogi az érkezőtől.

— Ha haragszik is rám kegyelmed, eljöttem; szót akartam érteni kegyelmeddel mielőtt hibazhatam volna.

Bodrogi kíváncsian nézett a beszélőre.

— Majd megért kegyelmed. Hallotta már ugy-e, hogy Lacit hazahoztak? Ott ül vasban a bíró házában. Itt van a szolgabíró is, a dolgot akarják keresztül vizsgálni.

— Hallottam.

Manczi körülnézett az udvaron, azzal egészen odamenve Bodrogi mellé, majdnem susogva, ezeket mondá:

— Eljöttem megkérdezni kegyelmedet, hogy mit szóljak? hogyan szóljak?

A kérdezt egy pillanatig elgondolkozott, aztán komolyan annyit felelt:

— Tedd azt, a mit a szived sugall!

— Jól van, akkor tudom, mit kell mondanom, — majd enyelegve utána téve: Haragszik még rám kegyelmed?

— Én többé senkire sem haragszom, — mondá Bodrogi, az én szívemben már csak szeretet lakozik ezentul.

— Bizony nem is érdemeltem kelmedtől, mert hát — no de ne szólj szám, nem fáj fejem. Isten megáldja kegyelmedet Bodrogi uram; higgye el, soha sem volt jobb embere nálamnál!

Egy titkos hang így zugott a boldogtalan ember lelkében: Mindenki jó volt, csak te voltál rossz!

Ezek az önvád szavai voltak, a mit oly sokszor hallunk bensőnkben megújulni!

(Folyt. köv.)

Az apák vétkeért bűnhődnek,

— Beszély. — 22-ik folyt.

Irta: Sima Ferenc.

— Mond meg Péter öcsémnek, hogy a Darabok mind ily szerencsétlen halállal fognak kimulni. — E szavakkal halt meg Darab Pál felesége karjai között.

Mikor Péter értesült Pál bátyja tragikus végéről és utolsó mondasáról, összereszt, mint egy gyilkos, mintha ő ölte volna meg testvérjét.

„Mind ilyen halállal mulnak ki a Darabok!” — sohajtott fel Péter halkan, hogy senki ne hallja, majd hozzátette, hogy: lehet; mert azt mondja a biblia, hogy: „megbűntetem az apák vétkeit a fiakban.”

Hát mi bünt követhetett el a két Darab testvér atyja, hogy ivadékaikra is kiterjed az Isten haragja, büntető keze? — Ezt nem tudta Dálnok senki; de sejtette mindenki, hogy az a bűn nem lehet más, mint a Micskegyek meggyilkoltatásában való részesség. De ez csak gyanu volt; mert bizonyosat senki sem tudott. A végzet azonban nem szűnt meg kegyetlenül üldözni a Darabokat; mert, míg egy részről az Isten megáldotta őket anyagi jókkal és szép családokkal, másrésztől egymást érték a családban, a családtagokat a végzetes események.

Egy év múlva Pál szerencsétlen halála után, Pál szép két leánya közül az egyik, egy hűtlen szerelem következtében mérget ivott s ennek esett áldozatul. Péternek pedig egyik fia, ki szép fiatal ember volt s nagy büszkesége a szülőknek, a lóról lebukott és e bukás által kapott agyrázkódás következtében elmezavarba esett.

Ez az eset véghetetlenül megrendíté Darab Pétert és sirva könyörgött az Istenhez, hogy elégelje már meg a büntetést, kimélje meg az ő és Pál bátyja családját a szerencsétlenségtől.

A végzet azonban nem szünteté meg öldöklő harcát a Darabok ellen; mert 1848-ban Darab Péter lévén Dálnok község bírája, a hazafias bírót, ki

ból már csak 3 frtot találtak meg Annus asszonynál, akit különben a keletkezés után kórházba kellett szállítani. Szerencse, ur ellenben a járási bíróságnak adatott át.

— **A „Mindszent”** című, Mindszenten megjelenő s immár ötödik évfolyamába lépett helyi érdeklő lap, melyet lelkes férfiak alapítottak, mint sajnálattal értesülünk, pártolás hiányában legközelebb megszűnik.

Hirek a szomszédból,

— **A szegedi cigányok és a gyász.** A szegedi cigányok, a kik harmadnapja nem muzsikálnak, nagyon meg vannak szorulva. Egy csapat barna hegedűs megjelent szombaton a szegedi főkapitánynál. Panaszkodtak, hogy nincs már kenyerök. A szónok így szólt: — Hiszen instálom, gyásolunk, gyásolunk, de adjon a nemes város egy kis kenyeret. Kérték, hogy engedje meg nekik a főkapitány, hogy ma mar muzsikáljanak. — Nem lehet, szólott a főkapitány. Holnap telik le a három nap. A bögös odaszólt: — Instalom, inkább mind csak nagyon szomoruat huzunk! Végre megnyugodtak aztán a főkapitány azon kijelentésében, hogy holnap már szabad kereszthez menni a vonót.

— **Trachoma-járvány.** Szegeden az utóbbi napokban újra nagyobb mérvben lépett föl a trachomás szem betegség; terjedésének megakadályozására a városi hatóság különféle intézkedéseket léptetett életbe, többek közt egy hirdetményt adott ki, a melyben a trachomás szem betegek gyógykezelésére nevez már rendelkezett.

— **Borzalmas öngyilkosság.** Szegeden egy Malatinszky Ignác nevű, 56 éves légszeszgyári gépész borzalmas kegyetlenséggel vetett véget vasárnap este megunt, terhes életének. Este 7 óra tájt tért haza lakásására. A konyhában előkeresett egy fejszét s egy tükörre fektetve balkarját, a fejszével ketté vágta ütérét. Ezután bement a szobájába, az ágy elé egy székre helyezte a mosdótálat, ágyba feküdt s a mosdótálba csurgatta a vért, amíg teljesen elvérzett. A boldogtalannak egyik fia, Jenő, aki a fővárosban bádogos segéd, tegnap küldött 8 forintot, hogy a háziat kifizesse vele. Ezt a különben is iszacos apa még aznap elitta s este vele együtt lakó másik fia, Béla, aki Szegeden Szabó Jenő asztalos mesternél dolgozik, ezért a könyelműségért szemrehányást tett apjának, aki ma este nyilván e miatt való elkeseredésében követte el kétségbeesett, borzalmas tettet.

az egész falut fegyverre szólítja a németek ellen, s úgy a maga két, mint bátyja három fiát is a háborúba küldé, midőn az osztrák katonák elfoglalták Dálnokot, a dálnoki plébános vádjára azonnali hadbírótság elé állították Darab Pétert, s ez ítéletet végre is hajtották rajta. A siralomházban megengedték, hogy felesége meglátogathassa, s ennek gyónt meg Darab Péter. A szegény asszony testben, lélekben összeroskadva hallgatta, mikor férje elbeszélé neki, hogy: mely bűnökért kell lakolni a Daraboknak. S megesküdött feleségét, hogy ezt a titkot a sirba viszi magával s nem fedi fel gyermekei előtt.

Darab Pétert kivégezték az osztrákok; Pálnak pedig három fiából kettő, Péternek pedig az elmebajos fián kívül, a csatákban részt vett két fiából az idősebbik a szabadságharc áldozata lett.

„Mind így pusztulnak el a Darabok, hej! pedig be derék ember volt mindnyájuk!” — szokta mondani a dálnoki nép. Darab Péterné már nyolc éve volt özvegy, mikor ezelőtt mintegy pár évvel meghalt, fiát, Ferencet, az egyedül, ki még a családban él, halála előtti perceiben magához hívatta fiát és elbeszélte neki, hogy mintegy száz évvel ezelőtt miképpen gyilkolták meg a két Micskeyt, kik zsarnokilag kénykedtek a szegény jobbágy nép felett. A két Micskey testvér családja elszegényedet, semmivé lett, az Isten apjuk vétkeért az ivadékon állt bosszút; mert a bűn nem marad busszulatlan.

— Hej, — mondá a haldokló, — a te nagyapádnak is volt egy nagy bűne és Isten azért ostromozta, büntette az ő ivadékát is. — Te, fiam, igyekezz e bűnt leimádkozni, s ha egy Micskeyvel találkozol, ha koldus is, fogadd kebledre; akkor az Isten meg fog bocsátani.

A haldoklónak e szavai szerte terjedtek a faluban és azt mondták az emberek, hogy csakugyan Darab Pista volt a két Micskey gyilkosa. — S ezért bűnhődnek a gyermekek és unokák.

(Vége.)

Hazánk és a főváros

— **Az udvar Budapesten.** A meyerlingi katasztrófa után az udvar kénytelen volt elhagyni budapesti utazását. Bécsből azonban azt jelentik, hogy az utazás azért nem marad el. A királyi pár és Maria Valéria királykisasszony eszerint még e hó elején Budapestre érkeznek s vagy a budai várban, vagy pedig Gödöllőn fogják tölteni nagy visszavonultságban a legmélyebb gyász napjait.

— **140 ezer frtos alapítvány.** Lapunk egyik közelebbi számában említettük volt, hogy Dobos János mérnök, ceglédi polgár, 140 ezer frtot ajánlott fel egy, Cegléd felé felépítendő Kossuth-gimnáziumra. Mint értesülünk, Dobos az ünnepély alkalmával a következő szavak kíséretében ajánlotta fel az összeget: „Magyarok! Istene, világítsd fel az eltevedt lelkeket! En csak egy porszem vagyok a nagy mindenségben; de a mennyi a porszemtől telik, szívem minden érzelmevel, lelkem egész hevével nyujtok szövegeteket a magyar köznevelődés oltárára. Vagyonom száznegyvenezer forintot forintra megy. Ezt egy Cegléd felé felépítendő Kossuth-gimnáziumra ajánlom fel. Esküszöm az élő Istenre ha be nem váltom szavamot, lelkemet úgy hordja szét a vihar, mint a polyvát. E nagy és nemes ajánlatot az ünnepély közönség megaláztatással fogadta.

— **Szívárvány januárban.** Esztergomban óriási szelvihar volt, mely szinte veszedelmessé tette az utcákban a közlekedést. A piaci sátrak felborultak, a hazak teletérő a vakolat omlott alá s a be nem huzott gyászlobogókat meglepdeste a zivatar. Az égen a déli órában pompás szívárvány volt látható.

— **Különös beteg** vonta magára Pozsonyban az orvosok figyelmét. Egy 18 éves szolgálóleány ez, kinek testén, illetve bőrén — mint mondják — kisebb-nagyobb vércseppek verődnek ki, mihelyt karjait mozgatja. A leánnyal — a N-t értesülése szerint — legközelebb kísérleteket fognak tenni a városi főorvos rendeletére,

Különfélék

— **Európa legnagyobb városai.** A világ legnagyobb városa London, a legutóbbi statisztikai számítás szerint 4.083.828 lakossal bír, tehát egymaga több, sőt még egyszer annyi lelékszámmal, mint egész Szerbia (1.993.000) vagy Horvátország (1.905.295). Utána Paris következik 2.344.550. Berlin 2.315.290, Konstantinápoly 883.565, Szent-Petervár 861.310, Bécs 800.762 lakossal. Azután a sorrend következő: Moszkva, Napoly, Varsó, Birmingham, Budapest (360.551 lakossal).

Irodalom.

— **Vértesi Arnold** összegyűjtött munkáinak füzetes kiadása ezúttal díszesebb címlappal jelenik meg. A 18-dik füzet adatott ki belőle, melyben a „fenyés házasság” című regény folytat. Egy-egy füzet ár 15 kr. és a „Debreceni Ellenőr” kiadó hivatalában kapható.

— **Az „Eredeti Magyar Daltár”** III-ik évfolyamának 1-50 füzete Hoós János szerkesztése és kiadásában énekekre és zongorára s következő tartalommal jelent meg: 177. Ha könyveket látsz arcomon — Hoós Janostól. 178. Vigan táncol a menyasszony — Nagy Pistától. 179. Újpesti dal — Goll Janostól. 180. Fulemle zeng a közel berekbe — Borsay Samutól. 181. Kifejtett a rőzsabimbó levele — Borsay Samutól. 182. Igazán csak egyszer lehet szeretni — Gaal Ferenczről. 183. Domb oldalon kicsi ház — Szt. Gály Gyulától. 184. Könyvtől azik, sűrű könyvtől az orcám — Jakab Gezától. — A melléklet az originalis Rákóczi nótát hozza 1702-ből — Zsadányi Armand kitűnő hegedű átiratában leírva egyúttal a Rákóczi nóta keletkezéséről és tovább fejlesztéséről is. — A dalok egytől egyig szépek, hangulatjelzők. A lap előfizetési ára egész évre 6 frt. Felévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Egyes szám 60 kr. Előfizethetni Deván (Hunyadmegye) a szerkesztőségénél.

REGÉNY-CSARNOK.

A létra fokain.

— Francia regény. — 37-ik közl.

Engedje, hogy nevén szólítsam a gyermeket, — tévé hozzá, miután látta, hogy Melbois beszédét félbe akarja szakítani. A világ így szólta: hogy mi volt azon ember, kit elég szerencsétlen voltam annyira becsülni, hogy megszeressem, mi vagyok én magam, azt a világ sohasem kutatná. A szájalom, mely szerelmem forrása volt, a szegény terhe, melyet magára vett, midőn nyomorultán elhagyott? mi köze mindezekhez a világnak? A mély alázat, Oh! igen, nagyon mély, melylyel ma az ön szavait hallgatom, a bánat, melyet érezek, hogy nem tudtam jobban megóvni becsületemet, az elviselhetetlen fájdalom, melyet most érezek azon gondolatra, hogy megszorítottam önt, — mit nyom mindez a társadalmi mérleg serpenyőjében? A világ nem törődik ezzel. Ami érdekét felkelti, az

a napi botrány, az embertartásainak szégyene és becstelensége, mely ennyi meg ennyi sort foglal el az újságokban, az, hogy jó barátok közt elmondhatják: „Még nem tudják az újságot? Melbois hajdani titkárnak szeretőjét örökölte, tegnap vette nőül: végén csattan az ostar!” Nem, barátom, ezt nem fogják önről mondani. Ha beleegyezném, gyávaságot követnék el.

Melbois lehajolt és Laurence kezét tisztelettel csókolta meg.

— És ön még is szeret, — mondá szomorúan talán csak barátságot érez irántam? vagy

— Nem tudom, — felelé Laurence, — azt azonban tudom, hogy büszke vagyok önre, hogy a gondolat, mely szerint az ön nevet viselhetném, megreszeget. Folyton önre gondolok; nyugtalanokodom, ha távol van, boldog vagyok, ha közelben tudom; nincs egyéb érdekes előttem a nagy világban, mint az, mi az ön nevéhez fűződik; szeretem közelségét, szeretem, azért nyugodt és gondatlan vagyok, ha önt lathatom. . . . Nevezze ezt barhogy, annyi bizonyos, hogy ember még nem foglalt el annyi helyet szívemben! Nem, ő sem, oh! nem! — mondá, barátja szemének önkénytelen kérdésére felelve. — Nem, őt nem így szerettem; szerelmem csak szánalom volt, és midőn elhagyott, a megvetés rögtön megölte szerelmemet. De ha ön megvetné, az kész halálom volna!

— Laurence, könyörgöm, térden állva kérem, legyen nőmmé!

— Nem, nem érdemeltem meg, — felelé ez. — Én nem akarok önnek artani. Megmondtam; nem, tehát nem!

— Hatha visszavonulok a magánéletbe? — morgogva nem minden küzdelem nélkül a politikus.

Laurence bamulattal nezett reá; két kezét akarván feleje nyujtani, azonban tartóztatta magát.

— Nem, akkor sem, — mondá, — ehhez most önnek nincs joga. A harc óráján nem szabad megfutam a csataterrel.

Melbois gondolkozva támaszkodott a kandelárhoz.

— Bamulom önt, — mondá végre, — ön bátor nő! De ha majd diadalmaskodunk, ha majd helyemet fiatalabbaknak engedhetem át, és visszavonulok a magány homályba Akkor, Laurence . . . De akkor már nagyon vén leszek, mondja?

— Ne kísértsen, — felelé ez, — ön mindig fiatal marad. Fájdalom! barátom, tán mindketten meghalunk előbb.

— Mit tesz az, ha boldogan élünk, azon reményben, hogy megvalósítjuk almunkat! Ah! Laurence, ön nem tudja mit tesz az, éveken át a csalódást viselni magunkban!

Laurence szomorúan mosolygott. Nem, ő nem csalódott, ő csak fájdalmat és bankódat érzett szívében.

— Lássá, ilyenek leszünk, ha majd megvénülünk, — mondá mosolyogva Melbois. — Ön azt mondja, hogy én mindig fiatal maradok. Nem tudom; de ön, Laurence, ön mindig szép lesz!

Békésen beszélgettek a jövő felől, mely Melboisra és Franciaországra vonatkozott, és ha valaki látta volna őket, bizonyosan nem hitte volna, hogy eltűnt sorsa felett határoztak.

Midőn egy órával később Laurence egyedül maradt, egy percre gondolkodóba esett.

— Nem, — mondá magában, — nem érdemeltem oly nagy szerencsét. Majd talál fiatal, szeretetreméltó nőt magának; és én majd egyedül vénülök meg Azonban boldog vagyok; hogy megkért, nagyon boldog! Adja az ég, hogy ő is az legyen!

E naptól fogva lelkiismerete előtt magasabban hordta fejét; egy derék férfi becsülése saját önértékét szerezte vissza.

(Folytatása következik.)

Hajhullás és fejkorpa ellen kitűnő hajszesz kapható: ifj. Várady Lajos gyógyszerésznél Szentesen.

Vasuti menetrend.

(Puszt-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentés között.)

Érvényes 1888. november 1-től.

Szentés—Szolnok.

Szentés (vend.)	5 ó. 36 p. éjjel,	1 ó. 15 p. d. u.
Töke	6 ó. 13 p. éjjel,	1 ó. 48 p. d. u.
K.-Szt.-Márton	6 ó. 58 p. d. e.	2 ó. 23 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 37 p. d. e.	2 ó. 51 p. d. u.
Tisza-Földvár	8 ó. 05 p. d. e.	3 ó. 03 p. d. u.
Martfű	8 ó. 23 p. d. e.	3 ó. 18 p. d. u.
Kengyel	9 ó. 04 p. d. e.	3 ó. 44 p. d. u.
Puszt-Tenyő	9 ó. 31 p. d. e.	4 ó. — p. d. u.
Szajol	10 ó. 01 p. d. e.	4 ó. 20 p. d. u.
Szolnok (vend.)	10 ó. 30 p. d. e.	4 ó. 46 p. d. u.
Budapestre érke.	1 ó. 55 p. d. u.	8 ó. 20 p. éjjel.

Szolnok—Szentés.

Budapestről indul	7 ó. 40 p. d. e.	8 ó. 20 p. d. e.
Szolnok (vend.)	3 ó. 26 p. éjjel,	11 ó. 50 p. d. e.
Szajol	4 ó. 07 p. éjjel,	12 ó. 17 p. d. u.
Puszt-Tenyő	4 ó. 31 p. éjjel,	12 ó. 35 p. d. u.
Kengyel	4 ó. 59 p. éjjel,	1 ó. — p. d. u.
Martfű	5 ó. 30 p. éjjel,	1 ó. 22 p. d. u.
Tisza-Földvár	6 ó. 02 p. d. e.	1 ó. 41 p. d. u.
Homok	6 ó. 15 p. d. e.	1 ó. 52 p. d. u.
K.-Szt.-Márton	7 ó. 30 p. d. e.	2 ó. 28 p. d. u.
Töke	8 ó. — p. d. e.	2 ó. 54 p. d. u.
Szentés (vend.)	8 ó. 34 p. d. e.	3 ó. 25 p. d. u.

A csongrád—félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Érvényes 1888. szept. 16-ától.

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul	11 óra 9 perc de.,	2 óra 18 perc du.
Félegyházáról	12 óra 15 perc és 5 óra 40 perc du.	
K.-K.-Szállásról	12 óra 48 perc du.,	6 óra 12 p. este.
Csongrádra érke.	1 óra 11 perc du.,	7 óra 03 p. este.

Csongrád—Szeged.

Csongrádról indul	9 óra délelőtt,	2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról	9 óra 52 perc de.,	3 óra 1 perc du.
Félegyházáról	10 óra 29 perc de.,	3 óra 36 perc du.
Szegedre érkezik	1 óra 05 perc és 4 óra 59 perc du.	

Félegyházáról Budapest felé indul:

Gyorsvonat	11 óra 50 perc de.	Személyvonat 4 óra 18 perc du.
Omibuszvonat	7 óra 18 perc délelőtt.	

284.—889. a. ü.

Hirdetmény.

Felhivatik az adózó közönség, miszerint az 1889. évi **artéri kiadvásoknak** a kis könyvecskébe leendő bejegyzése, illetve könyvecskéjük kiváltása céljából a közpénztárnál **folyó hó 3-tól 10-ig** terjedő 8 nap alatt jelentkezni el ne mulasszák.

Városi adóhivatal.

Szentésen, 1889. február 1-én.

Tóth Kálmán,
a. ü. tnök.

Nyílt-tér.

(E rovatban közöltetést nem felelő a szerk.)

Brüsszelben az 1888-ik évi nemzetközi kiállításon **arany éremmel** kitüntetett **gazdag szénsavtartalmu asztali és gyógyviz**

ÁGNES

FORRÁS

SAVANYUVIZE

friss töltésben kapható az országos főraktárban: **Edskuty L.** magy. k. és szerb k. udv. ásvány- vizszállítónál **Budapest**ben, a nem. ad. és gyógy- zertárakban, fűszerkeres- kedésekben és vendéglőkben.

Sréter Ferenc

1—3

III. tized 30. számú házában **két padolt utcai szoba**, konyha, speis és fűskamara van Szent-György naptól hasznobérbe kiadó.

288.—889. a. ü.

Hirdetmény.

Az 1880. évi XXVII. t. c. 13-ik pontja értelmében felhivatnak a hadmentességi díj fizetésre kötelezett egyének, valamint mindazon gyárosok, iparosok, kereskedők és mezőgazdák, kiknél ily egyének alkalmazásában vannak, hogy az évenkénti szokásos bejelentést f. évi február hó 1-től 28-ig bezárólag a városi adó hivatalnál megtenni annyival inkább kötelességüknek ismerjék, mivel a mulasztók az említett törvénycikk 20-ik § a szerint a reájuk kivetendő hadmentességi díj háromszorosától egész hatszoros összegének megfelelő pénzbírsággal, esetleg fogságbüntetéssel fognak sújtatni.

Megjegyezvén, hogy a bejelentésnél ugy a hadmentességi díj könyvecské, valamint az állami adókönyv felmutatása mulhatlanul szükséges.

Szentés, 1889. január 29.

Tóth Kálmán,
a. ü. tnök.

ZSOLDOS FERENC

gőzmalomtulajdonos vásárállási fatelepén

a porosz kőszénbányákkal való egyenes összeköttetés folytán, — a legfinomabb

POROSZ DARABOS SZÉN

métermázsánként 1 frt 80 krért,

legfin mabb

POROSZ KOAKSZ

métermázsánként 2 frt 20 krért

kapható.

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA
SZENTÉSEN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK,

táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirdlapok, művek, diszes kiviteli szalag-aranyozások

IPAR ÉS KERESKEDELMİ KÖRLEVELEK,

ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban
gyors, pontos, izléses és jutányos áron.

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP”

cimű vegyes tartalmu közlönyre, mely immár a tizenkilencedik évi folyamába lépett, — előfizetések elfogadtatnak, hirdetések felvétetnek.